

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobkyne **C.**, IČO : X., zastúpenej Advokátskou kanceláriou A., s.r.o., Ž. X., B., IČO : X., za ktorú koná JUDr. A. F., advokát, konateľ, proti odporkyni **K. H.**, o zaplataenie 1678,34 € s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Liptovský Mikuláš pod sp.zn. 10 C 63/2011, o dovolaní žalobkyne proti rozsudku Krajského súdu v Žiline z 10. novembra 2011 sp.zn. 9 Co 352/2011, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a**.

Žalovanej náhradu trov dovolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Liptovský Mikuláš rozsudkom z 27. júna 2011 č.k. 10 C 63/2011-37 zamietol žalobu, ktorou sa žalobkyňa domáhala voči žalovanej zaplataenia sumy 1678,34 € s príslušenstvom ako dlhu vzniknutého v súvislosti s poskytnutím revolvingového úveru, pričom dlh mal pozostávať z nesplateného zvyšku úveru, úroku za poskytnutie úveru, poistného a poplatkov z omeškania. Žalovanej náhradu trov konania nepriznal. Zamietnutie žaloby zdôvodnil s poukazom na jednotlivé ustanovenia zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, § 52, § 54, § 517 a § 879j Občianskeho zákonníka, ako aj na § 497 a § 504 Obchodného zákonníka, keď konštatoval, že žalobkyňa nepreukázala dôvodnosť svojich jednotlivých nárokov. Vzhľadom na predmet a obsah zmluvy sa jedná o spotrebiteľský úver, zmluva však postráda údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov, preto žalobkyne neprináleží požadovaný úrok a poplatky. Pokiaľ žiadala zaplatiť aj poistné, nebolo zrejmé, ako bol tento nárok vyčíslený, za aké obdobie a z akej sumy. Taktiež nárok, ktorý mal predstavovať poplatok z omeškania, je v rozpore s Občianskym zákonníkom, a preto ani tento

nárok nepovažoval za dôvodný. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že úspešná žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila.

Krajský súd v Žiline na odvolanie žalobkyne rozsudkom z 10. novembra 2011 sp.zn. 9 Co 352/2011 rozsudok okresného súdu potvrdil. Žiadnemu z účastníkov náhradu trov odvolacieho konania nepriznal. V dôvodoch rozhodnutia dal za pravdu odvolateľke v tom, že v danom prípade sa jednalo o revolvingový úver, pri ktorom nie je možné jednoznačne uviesť RPMN, nakoľko tento údaj sa dá určiť len na začiatku poskytnutia úveru na základe známych vstupných údajov (výška úveru, úroky, poplatky, obdobie úverového vzťahu a jednotlivé splátky), nie je to však možné vyčíslieť v priebehu revolvingu, keď možno úver čerpať a priebežne dopĺňať, a tak sa menia údaje relevantné pre výpočet RPMN. Na druhej strane však zákon č. 258/2001 Z.z. v znení platnom v čase uzavretia zmluvy o úvere stanovuje, ak nemožno určiť percentuálnu mieru nákladov (§ 3 ods. 6 zákona), musí byť spotrebiteľ najneskôr v čase uzatvorenia zmluvy písomne informovaný o úverovom limite, ak je stanovený, ročnej úrokovej sadzbe a poplatkoch platných od doby, keď bola zmluva uzatvorená a podmienkach, za ktorých môže byť zmenená a doplnená v postupe a spôsobe zániku alebo ukončenia zmluvy. Podľa odseku 7, ak veriteľ ponúka spotrebiteľský úver tomu istému spotrebiteľovi za rôznych podmienok, ročná percentuálna miera nákladov musí byť uvedená na výpočte podľa prílohy č. 1 vo forme príkladu výpočtu podľa prílohy č. 2. Odvolací súd mal za to, že tieto podmienky riadne splnené neboli, a preto je možné považovať poskytnutý úver za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ aj zmluva o revolvingovom úvere obsahuje údaj o úrokovej sadzbe, tento je uvedený takmer nečitateľným drobným písmom a potom vzhľadom na zásadu ochrany spotrebiteľa možno uvažovať o tom, že takto uvedený údaj akoby neexistoval. Aj v tomto vzťahu má súd povinnosť chrániť spotrebiteľa ako slabšiu zmluvnú stranu, či už z dôvodu informovanosti alebo slabšej vyjednávacej pozície. Z tohto pohľadu potom konanie žalobkyne možno charakterizovať ako nekalé a v rozpore s dobrými mravmi. Odvolací súd sa stotožnil so závermi prvostupňového súdu, že na uvedený vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka, keďže sa jedná o spotrebiteľský úver, pričom nezistil, že by sa účastníci výslovne písomne dohodli, že ich vzťah sa bude spravovať Obchodným zákonníkom v zmysle § 262, keďže takýmto spôsobom bol určený charakter sporu. Preto aj ďalšie závery prvostupňového súdu vychádzajúce z § 517 Občianskeho zákonníka o nemožnosti vymáhať poplatok z omeškania, sú správne. Odvolací súd dal za pravdu prvostupňovému súdu aj v tom, že žalobkyňa nejednoznačne špecifikovala

jednotlivé nároky. Nie je zrejmé, ako dospela k tomu, že dlžná čiastka za poskytnutie úveru je vo výške 1325,82 €, keď nespochybniteľne potvrdila, že v jednotlivých splátkach žalovaná uhradila 1390,98 €. O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 O.s.p., v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p.

Proti uvedenému rozsudku odvolacieho súdu podala dovolanie žalobkyňa, navrhla ho zrušiť a vec vrátiť odvolaciemu súdu na ďalšie konanie z dôvodu, že rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) a konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.). V dôvodoch dovolania poukázala na to, že žalovaná podpisom zmluvy o úvere potvrdila, že sa so zmluvou o úvere oboznámila, súhlasí s ňou a uzatvára ju v súlade so slobodnou a vážnou vôľou. Žalovaná svojim podpisom tiež vzala na vedomie, že Všeobecné obchodné podmienky, ktoré sú vytlačené na rubovej strane tlačiva zmluvy a prílohy 1-4, sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy o úvere, považuje ich za dostatočne zrozumiteľné a určité a prejavuje súhlas byť nimi viazaná. Nesprávne právne posúdenie veci odvolacím (ale aj prvostupňovým) súdom spočíva v tom, že na poskytnutý úver aplikoval ustanovenie § 4 ods. 5 zákona č. 258/2001 Z.z. platného v čase uzatvorenia zmluvy o úvere, čím prakticky zbavil žalobkyňu jej práva na zaplatenie úroku a poplatkov, na ktoré má z uzatvorenej zmluvy o úvere nárok. Za nesprávne označila dovolateľka aj závery oboch súdov nižšieho stupňa vychádzajúce z § 517 Občianskeho zákonníka o nemožnosti žalobkyne vymáhať poplatok z omeškania. Ďalej namietala záver odvolacieho súdu, podľa ktorého nejednoznačne špecifikovala jednotlivé nároky. V tejto súvislosti vytkla súdu prvého stupňa, že ak mu nebolo ani po doručení podania žalobkyne zo dňa 24. júna 2011 zrejmé, akým spôsobom žalobkyňa dospela k výške pohľadávok na zaplatenie zostatku spotrebiteľského úveru, úrokov z úveru, výšky poistného, poplatkov z omeškania (a ku ktorým konkrétnym porušeniam zmluvy tým došlo), mal pri skúmaní podmienok konania žalobkyňu vyzvať na odstránenie vady podaného návrhu postupom podľa § 43 ods. 1 O.s.p. Pokiaľ súd tento zákonný postup nedodrжал, zaťažil konanie inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Žalovaná sa k dovolaniu nevyjadřila.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) po zistení, že dovolanie podala včas účastníčka konania (§ 240 ods. 1 O.s.p.), bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 1 O.s.p.) skúmal najskôr, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

V prejednávanej veci odvolací súd rozhodol rozsudkom. V zmysle ustanovení § 238 O.s.p. platí, že ak dovolanie smeruje proti rozhodnutiu odvolacieho súdu vydanému v tejto procesnej forme, je prípustné, ak je ním napadnutý zmeňujúci rozsudok (§ 238 ods. 1 O.s.p.) alebo rozsudok, v ktorom sa odvolací súd odchyľil od právneho názoru dovolacieho súdu vysloveného v tejto veci (§ 238 ods. 2 O.s.p.), alebo rozsudok potvrdzujúci rozsudok súdu prvého stupňa, ak odvolací súd v jeho výroku vyslovil, že je dovolanie prípustné, pretože po právnej stránke ide o rozhodnutie zásadného významu alebo ide o potvrdenie rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým súd prvého stupňa vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 (§ 238 ods. 3 O.s.p.).

Nakoľko v prejednávanej veci je dovolaním napadnutý rozsudok, ktorým odvolací súd potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa (pričom v jeho výroku prípustnosť dovolania nevyslovil, ani nejde o potvrdzujúci rozsudok rozsudku súdu prvého stupňa, ktorým tento vo výroku vyslovil neplatnosť zmluvnej podmienky podľa § 153 ods. 3 a 4 O.s.p.), je nepochybné, že prípustnosť dovolania žalobkyne z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nemožno vyvodiť.

Vzhľadom na zákonnú povinnosť (§ 242 ods. 1 veta druhá O.s.p.) skúmať vždy, či napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu nebolo vydané v konaní postihnutom niektorou z procesných väd uvedených v § 237 O.s.p., dovolací súd sa ďalej zaoberal otázkou, či konanie nie je postihnuté niektorou z väd vymenovaných v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., pričom samotná dovolateľka nenamietala, že by v konaní došlo k procesným vadám v zmysle § 237 O.s.p. a ani dovolací súd nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení.

Pokiaľ dovolateľka svoje dovolanie odôvodnila tým, že konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, a že napadnuté rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, treba uviesť, že inú procesnú vadu (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.) považuje Občiansky súdny poriadok za prípustný dovolací dôvod (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné); samotná táto vada ale prípustnosť dovolania nezakladá. Rovnako nesprávne právne posúdenie veci (§ 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.) je prípustným dovolacím dôvodom (ktorý možno uplatniť vtedy, ak je dovolanie prípustné), samo nesprávne právne posúdenie veci ale prípustnosť dovolania nezakladá. Dovolanie je v ustanoveniach Občianskeho súdneho poriadku upravené ako mimoriadny opravný prostriedok, ktorý nemožno podať proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu; pokiaľ nie sú splnené procesné podmienky prípustnosti dovolania, nemožno napadnuté rozhodnutie podrobiť vecnému preskúmvaniu, a preto ani zohľadniť prípadné vecné nesprávnosti rozhodnutia.

Nakoľko prípustnosť dovolania v danom prípade nemožno vyvodiť z § 238 O.s.p. a neboli zistené (ani tvrdené) vady konania uvedené v § 237 písm. a/ až g/ O.s.p., Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie žalobkyne podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. ako dovolanie smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému je tento opravný prostriedok neprípustný, odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 142 ods. 1 O.s.p. s tým, že žalovanej, ktorá mala v tomto konaní úspech, žiadne trovy nevznikli.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. augusta 2012

JUDr. Eubor Šebo, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová